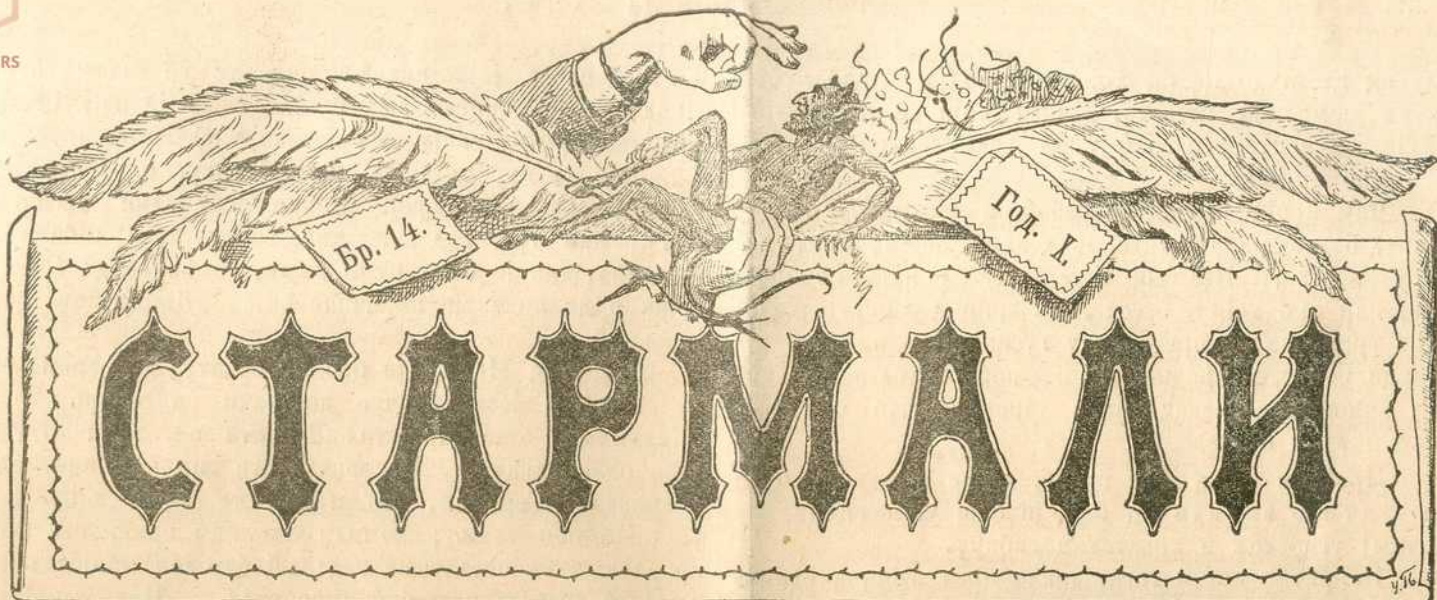

WWW.UNILIB.RS

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А

Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

У Новоме Саду 20. маја 1887.

„Стармали“ излази трипут месечно. Годишња цена 4 ф. — годишња 2 ф. — на 3 месеца 1 ф. За Србију и друге крајеве: 10 — 5, — 2½ динара или франка. — Власник и одговорни уредник Змај-Јован Јовановић; Издаје штампарија А. Пајевића у Новом Саду рукописи се шаљу уреднику (Dr. J. Jovanović, Wien Hernaler Gürtelstrasse, Nr. 9.) — Преплата и све што се тиче администрације шаље се штампарији А. Пајевића у Нов. Саду. — За огласе плаћа се 6 новч. од реда, слова као што су ова и сваки пут 30 новч. за жиг.

Избори се приближују. 0

Избори се већем приближују,
Примамљиве већ се кују речи:
Помозите Тиси, господару!
(Да вас јаче гњечи).

Избори се већем приближују, —
Паприкаши пливаће у масти.
Помозите Тиси, господару!
(Да вас упропасти).

Треба л' коме помало ситнижа,
Нек с' не стиди, — то би било глупо.
Помозите Тиси, господару!
(Платићете скупо).

Наћи ће се ракије и вина,
Биће свега, само грла дајте.
Помозите Тиси, господару?
(А после кукајте).

Ко шта жели, само нека каже;
Зар бадава кортеш прима плате.
Помозите Тиси, господару!
(Сада му требате).

Солгабиров мрко лице блажи,
Не пеује вам сто богова рацки.
Помозите Тиси, господару!
(Рад спомена вацки).

Свираће вам и циганска бавда,
Певаће вам: како зора плави.
Помозите Тиси, господару!
(Да вас стрмоглави).

Ал баш ако кој' јогунац не хте
Слатком Тиси помоћи директе,
(Ил посредно, или непосредно,
Све ти је то једно) —
Тај нек гласа у Банији преко
— Та није далеко —
Нек помогне бану Хедервару,
Помоћиће Тисином бојгару.

— 0 —

Ш а р е њ а ц и.

Стижу гласови, да се у торонталској жупанији појавила нова буба. Но немојте мислити, да ја циљам на некога, него је овде реч о истинитој буби, која тамани шеницу. Све лепше за лепшим! Једна буба, филксера, пије нам вино, ова најновија буба једе нам лебац, још мало, па ће доћи буба на свет, која ће ударити на јагњетину и паприкаш.

За две три недеље дана издаће без сумње који од професора упутство, у коме ће изаћи та најновија шенична буба описана и „намолована“, па ће бити означено и то, како се треба од ње бранити.

Но иду и „слободни“ избори за угарски сабор, а новине јављају, да су се не само у торонталној, него у свима жупанијама појавили неки сићушни управо ниски створови, који хоће те слободне изборе да потамане. Ја нисам до данас читао никакву књижицу у којој би биле те гусенице описане, нит сам наишао на упутство како би им се могло стати на пут. Зато мислим да ћу учинити многима услугу, ако им овде изнесем све, што је политичкој науци, или ако хоћете политичкој зоологији о томе познато.

Политичке гусенице најтеже је познати у месецу Мају и Јуну, дакле баш онда, кад иду избори за угарски, па и за хрватски сабор. У Мају и Јуну се претворе те гусенице у шарене, лепе дептирове, те

иду од цвета до цвета, хоћу рећи од места до места, да их је милина гледати. Многи који се не разуму, мисле, да лептирови остају на веки лептирови. Али се грдно преваре.

Чим прођу избори за сабор, а лептирови полако угину; бадава их тражите, њих нигди нема; нигде вас не увесељавају. Иза себе оставе нека сићушна зрнцица, јаја, или ако хоћете беседе. Та зрнцица расту и расту, дође време да се претворе у гусенице, и онда те гусенице побрсте народне плодове, побрсте их и на њиви и у винограду, некад богме узрок су што оде мноме и кров с главе.

Прође и то, а дође време, да се гусенице почну увијати и завијати, а то је баш у месецима, кад је крај угарском и хрватском сабору.

Накратко после тога, дакле пред изборе, ето ти их „со славоју“ изађу из чауре као шарени лептирови, те обмањују свет. Лете од места до места, што наши веле: „нит лук једи, нит на лук мирисали,“ и као да никад нису били гусенице које нам побрстише и утаманише највећи део плодова.

Види се, да су ови лептирови веома опасни и то баш најопаснији у месецу Мају и Јуну, (дакле пред изборе) јер баш онда и снесу своја несретна јаја, из којих после буду гусенице.

Најглавније је ове шкодљиве зверке познати. Треба добро отворити очи, јесу ли ти шарени лептирови од увек то били, што су сад. Ако нису, онда нек нас не вара њихово шаренило, ни лепршање, те одмах знајмо с ким имамо посла.

Лек противу ових лептирова врло је прост. Треба узети макар само мрвицу свести, помешати је са српским поносом, а нуз то треба додати и нешто одлучности. Од тога беже ти лептирови као нечисти од крста, и где тога има, тамо не могу ти „шарења-

ци“ да снесу јаја, нит ће онда да се излежу отуд шкодљиве гусенице. Свест браћо, свест је најглавније средство против свију „шарењака,“ упамтите то.

Бог да прости душу чика Марку, он је умео с тима да изађе на крај. Дошао тако један „шарењака“ пре три године, дакле опет пред изборе у гостиону, где је било пуно света, те почео да се лепрша и да показује најлепше боје. „Добар дан пријатељи!“ рече.

Но чика Марко је био по занату дунђерин, па му се већ и језик научио да ради са сикиром. — „Какви сад опет пријатељи? пита он. „Ви то тек тако олако узимате. Шуровали сте док нам нису наименовали Германа; помагали сте људе који нам упропастише земљу; ломили сте нам врат; ево већ проплакасмо због вас, па сад: „Добар дан пријатељи.“ То је с допуштењем баш безобразлук. Нек вам буде ко хоће пријатељ а не ми.“

Допуштам, истина, да је чика Марко био помало и шаливчина, ал ја држим, да је он у овом случају више имао право него што се шалио.

+

У Ш Т И П Ц И.

Српски је закон у Троједници потврђен. Само нема назначено, ко се мора за њега бринути. — „Тешко сваком без оца и мајке.“

* * *

Закон без чувара, то је виноград без пудара. То је каса без кључа. То је пуно буре, али је из њега извађен врањ.

* * *

Једне недеље читамо, да је у Срему био бан, а друге недеље, да је био лед. Може л' ту сад да потече мед?

ПОДЛИСТАК.

Добро се свршило.

Шала у једном чину. Написао Ј. П. С.

(Свршетак.)

Пета појава.

Бранко (долази са путним пртљагом у руци). Бојана.

Бранко. (Куца на вратима.)

Бојана. (За себе). Ко ће то бити? (Гласно.) Слободно!

Бранко (чини се као да не познаје Бојану.) Извините госпођице . . . ја ако сам добро упућен . . .

Бојана. (Загледавши се мало боље у Бранка.) Та јеси л' ти то Бранко ако Бога знаш?

Бранко. Ако се не варам (гледи се) биће да сам ја.

Бојана. Па добро дошао! } (Пољубе се)

Бранко. Боље те нашао! }

Бојана. А ја држим да ћеш ти сутра доћи.

Бранко. Јест, тако сам ти и писао, али бадава, кад нисам могао издржати.

Бојана. Тако и треба.

Бранко. А где је стрина?

Бојана. Стрина је отишла к госпођи Говорчевићи,

а доћи ће на ручак. Но и она ће се зачудити — ја јој ништа нисам рекла о твом доласку.

Бранко. Код госпоје Говорчевићке (за себе.) Хм, код какве је отишла, можда неће ни до вечере доћи. (Гласно.) Па то си ти онда права домаћица.

Бојана. Баш као што си и ти прави гост. — Али збиља сасвим сам заборавила. Шта ради чика, стрина и остала родбина? (За себе, смешећи се.) Сад ће мо доћи на ствар.

Бранко. Здрави су! Поздравили те!

Бојана. А госпођа милостива?

Бранко. Каква милостива?

Бојана. (За себе.) Нисам ли рекла; само даље. (Гласно.) Та сети се мало боље. (За себе.) Знам да ће сад рећи: (мушким гласом) не знам богами!

Бранко, (истим гласом.) Не знам богами!

Бојана. А да ко је госпођица Зорка? А?

Бранко. Али Бојана шта ти бундаш? (За себе.) Еј напак, та та знаде све.

Бојана. За бога — Зорка? (За себе.) Сиромах како се мучи, не може бојаги да се сети, а овамо ми је сама Зорка рекла да се вољу.

Бранко, (бајаги сетио се.) Да, да, сећам се неке го-

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

* * *
Све су се опозиције у Троједници сложиле. То су сретне жиле.

* * *
И код наших српских опозиција у Угарској има неки корен. Јест к'o рен. Штипа, да нам све сузе иду на очи.

* * *
Од кад је Германа, није нико знао зашто се Ср. Карловци још зову „Сијон“.* Дај боже, да можемо сад рећи: „Зато Сијон, што је сијао, за време збора српске самосталне странке.“

* * *
Збор самосталних Срба у Троједници је на Духове. Том приликом ће се ваљда сетити и на другове, које смо сви ми народу дужни.

* * *
Дакле у Н. Саду Мочари. Хајде и „Мочари“ само кад се изглибише бар у том из „мочари“ и неслоге.

* * *
Пандур који је викао: „Живио Мочари!“ отпуштен је. Боже мој да шта ли би тек учинили са великим жупаном, да је тај нешто клицао Мочарију?

* * *
Изашао је нов „кикиндски програм.“ Па још одакле изашао? — Из 30 буради пива и 8 буради вина.

* * *
Ту и да није просуто толико пиво и вино морали би подвикати: „Да смо весели?“

* * *
Пре су наговорили кикинђане да бирају владиног посланика, јер ће тај израдити кикинди силне хиљаде ланаца — иберланда. Сад им веле: Бирајте

спођице Зорке, али Бојана буди уверена, да ја са истом госпођицом

Бојана. (За себе.) И баш је морало доћи да му куричем. (Гласно и умиљато.) Кукурику!

Бранко. Али Бојана!

Бојана (мало јаче.) Кукурику!

Бранко. Али Бојка.

Бојана. Е сад макар ти и „Бојче“ била, ја ти и трећи пут велим: (јасно) кукурику!

Бранко. Ала си ти враг. Баш ме натера тим твојим кукурикањем, да ти речем е сам заљубљен у госпођицу Зорку.

Бојана. Па шта ми ради дакле Зорка?

Бранко. Баш кад си тако радознала, ево да ти кажем: Зорка је здрава и поздравила те.

Бојана. Видиш, тако си требао одмах рећи.

Бранко. Кажи ми молим те, од кога си ти то само чула?

Бојана. Кад ти баш тако желиш, ево да ти кажем: чула сам од саме Зорке.

Бранко. Е гле ти само њих, али збиља, шта ради господин супруг?

Бојана. Какав супруг?

Бранко. (За себе.) Е, мило за драго. Жао за срамоту.

владиног посланика, јер он има 46.000 ланаца земље. Све ланци, па ланци! Ако тако узрадимо неће нам друго ни бити него само ланци и стега.

+

Пријатан експеримент.

Да је нешто бог човеку два ока за то дао, да једним на пример десним, види само оно што је лепо, пријатно и корисно, а другим, левим оком, да види само оно, што је гадно, блатно, несложно, тужаво и т. д. ала би човек радо (бар одмора ради) по неколико дана левим оком жмурио а десно око бечио, пештио, београдио, новосадио и т. д. Па још и са ушима да је тако; — запушиш лево уво, па што год чујеш све ти је мило.

Узмимо да је то тако, — и ево већ левим оком жмурим. Можда је то ћорав посао, ал мени тај нов експеримент годи.

Читам десним оком и чујем десним увом како др. Полит нема ништа против економског унапређења шта више он је и до сада на томе радио и од сада ће на томе радити. Зар није лепо то читати и чути! А што то није ушло и у програм партије, то ништа не чини. Ми и тако нећемо да бирамо партију за посланика, него човека који то и преко програма обећава. Људи се не везују за програм него за реч. А том речи цела слободоумна народна странка (баш као да није поцепана) везује и надовезује за др-а Полита, и без икаква приговора вољна је да га бира — не у једном, него у четири среза. Зар то није лепо виђеније!

Кад човек само десним увом слуша, онда му и реч „обмана“ лепо прија. Мислило се да ће радикалница половина наше странке истаћи какав страхан програм о подели имања, н. пр. да се дојакошњој сиротињи даду палате, екипажи, спахилуци и пуне

(Гласно.) Та сети се мало боље. (За себе.) Знам да ће и она рећи: (женским гласом), не знам богами.

Бојана (истим гласом.) Не знам богами!

Бранко. А ко је господин Милан? А?

Бојана. Али Бранко, шта ти бунцаш? (За себе.) Та тај зна све.

Бранко. Забога: Милан! (За себе.) Како се мучи сирота, а овамо ми је сама Зорка рекла да се волу.

Бојана (бојаги сетила се.) Да, да сад се сећам неког господина Милана, али Бранко буди уверен, да ја са истим господином

Бранко (за себе.) Дакле и ја њој да кукуричем. (Гласно.) Кукурику!

Бојана. Али Бранко!

Бранко (јаче.) Кукурику!

Бојана. Али Бранивоје!

Бранко. Е, сад макар и „Бранивоје“ био, ја ти и опет велим: (јасно.) Кукурику!

Бојана. Ала си ти враг Бранко. И ти мојим рођеним речима доведе ме у теснац, да ти морам признати, е сам заљубљена у господина Милана.

Бранко. Ето видиш, тако си одмах требала рећи.

Бојана. Кажи ми молим те, од кога си ти то само чуо?

вертхајмове касе, а досадањи богаташи да иду боси, да једу само кромпира и пасуља, или да чепркају по ђубрету, као што се дешавало у Пешти. А кад оно, ни налик на то. Ушло у програм оно, што се „по себи разуме.“ Даклем они који су се бојали од социјализма, комунизма, нихилизма и не знам чега још у целој ствари не вађоше никаква друга труна, осим рђаве стилизације. Ето видите, како човеку и чланак „Обмане“ годи, — кад га десним оком чита!

Гледајући тако (десним оком) видех, да се у Н. Саду нису покикали Срби, Немци и Маџари, кад су се договарали о посланику, који ће бити свима прав. Видех да није однео ђаво Јашу Томића, што је седео поред Косте Рајића, нит је однео ђаво Косту Рајића, што је седео поред Јаше Томића. А ако ђаво однесе Морица Пала из (Новог Сада) — на тог се ђавола нећемо срдити; још ћемо му и свећу запалити.

Од кад смо ми желели, да се неки наши посланици преместе онамо, где им је право место као Србима, као љуто увређеним Србима. Но наше жеље не могамо покренути Стојачковића, Милоша Димитријевића, Сабовљевића, — али ево сад видимо да непокретљивост њихова постаде играчка ђуди Тисине. Па ако им то поуком буде — зар то није лепо виђеније!

Бану Хедерварију проктело се путовати. Нико га не задржава. Ако му је збиља до путовања, ни Гржанић му сад више не би стао на ногу. Њега већма боле што Хрвати и Срби стају на своје ноге (т. ј. стају својим ногама на земљиште слоге) Има, додуше, и забринутих лица; али они се још теше. Рашић теши Ђурковића, Ђурковић Ђурђевића, Ђурђевић Стеву Вацког, Степа Вацки Кушевића, а Кушевић теши натраг све њи: ако и паднете, браћо, нећете пасти дубље од мене. Али кад Анђелић мора из Круше-

дола да вири како се у Карловцима опозиција шири — зар то није лепо виђеније.

Морам да завршим, јер нисам вољан дуго левим оком жмурити а у левом уву памук трпити. Па кад би те две одушке одпушио ко зна како би овај чланчић свршио. — Њ. —

Ђира. Какав је то делија, што хоће да истисне Медаковића из Срба, — из његовог изборног среза?

Спира. Зове се Клајн.

Ђира. А има ли изгледа да ће успети.

Спира. Какво му је име, такав му је и изглед.

П у с л и ц е.

*. Пештански „Ллојд“ прича како бан Хедерварија вешто копира Тису. Даклем ако у Загребу има какве подлости онда је Тиса подлиник.

×. Са обзиром на ту банову вештину народ је у Хрватској у неколико задовољан. Бар не тражи ни већег молера ни већег малера.

4. Даклем трогодишња периода угарског сабора свечано је сарађена. После неколико недеља долази опште пара(с)тосиљање.

Бранко. Баш кад си тако радознала, ево да ти кажем: чуо сам од саме Зорке.

Бојана. Та одмах сам помислила, у осталом ми смо ти два дедака —

Бранко. — обадва једнака.

Бојана. Е па шта сад?

Бранко. Сад да те пољубим у место Зорке, а ти мене —

Бојана. — У место Милана. (Загрле се и пољубе.) Милан у том уђе и затече их у загрљају.

Шеста појава.

Милан. Бојана. Бранко.

Милан (дршћућим гласом.) Оче! ако је могуће, да ме мимоиђе ова чаша!

Бојана (истргнувши се из загрљаја, поцрвени и поплашено.) Господин Милан!

Бранко (за себе.) Дакле, то је бити имајући?!

Бојана. Милане, ви сте нешто невесели?

Милан. Јест, невесео!

Бојана. Ако смем за узрок знати?

Милан. О! (за себе.) Још ми се подсмева, још ме пита, а зар је нисам сад затекао у загрљају где се љубе.

То је тај Бранко зар? Па још у мојој собици! Та то је ужасно! Или зар нема ни труна стида. О судбо, о горка!

Бојана. Хоћете ли бити тако добри, да ми кажете, шта је узрок вашем узбуђењу? Ти строги погледи! О боже, тек нисам ваљда ја

Милан. Немојте ме ништа питати, кад и онако све знате.

Бојана. Али Милане!

Милан. Одмах да сте ме поштедили са тим вашим узвицима, или идем из куће.

Бранко. (За себе.) Ово ништа није друго, до љубомира, зато да му се претставим. (Гласно.) Бојана, ја и господин нисмо познати зато

Милан. Нисам радознао ко сте и шта сте, али да немате ни срама ни стида, то видим.

Бојана. Али Милане.

Бранко. Молим, мало више уљудности.

Милан. Ви нисте људи.

Бојана. (Утишава Бранка, који је већ плануо.) Милане, зар сам то заслужила? Зар тако?

Милан. Тако невернице!

Бојана (плаче.)

Бранко (смеје се.) Сад ми ништа не остаје, до да се смејем целој ствари.

ИЗ БЕОГРАДА ТЕЛЕГРАФИШУ У БЕЧ. „Не бојте се, није то била никаква демонстрација руска, — већ само јубилеј персијански.“ (У Бечу и верују и не верују).

□. Папа је добио на поклон неке мумије. Није му баш потребно; има он тога доста у својој сфери).

✠. Ове године имали смо хладан мај. Али ће још и до половине јуна многи посланици зепсти.

⊖. У Банату леже многа села под водом. Али Тиса ће их већ изводити (на биралиште, у своју корист).

⊗. Кажу, да се сада у Србији са већом парадом сарањују бабе, него јунаци. Ако дуго потраје тако, онда ће се многи збавати, који би, да је боље среће, били врсни јунаци.

△. Из Новог Сада у Сарваш доста је далеко. Али Мориц Пал, макар да је дебео, лако ће и брзо ће учинити тај скок.

♁. Др. Полит је сад једини народни кандидат у Угарској. Ето, како и из расцепка може да никне ујединење.

≡. Ко хоће да изиђе на чистину мора прегазити мутњачу. Шајкани су већ једаред показали да то умеју. Сад треба да покажу да народне Лале не прецветају тако брзо, као лале у башти.

Седма појава.

Светислав (долази). *Бранко*. *Бојана*. *Милан*.

Светислав. Еј наопако, (гледа их редом) та шта вам је, свете. Ова плаче, онај се најезио, а онај — та јеси ли ти, Шацо?!?

Бранко. Ја да — али не више Шаца, већ Бранко, а кажи ми јеси ли ти то Светиславе.

Светислав. Та ја да. (Загрле се и пољубе.) Али молим те шта је ово, ваљда се нисте тукли. (Бојани.) Госпођице, немојте пакати дацу вам цецеја!

Бојана (плаче.) Вама је до шале.

Светислав. О, о! како она сирота плаче. (Милану.) А гле овога ћурана, што ми се он накострешио? Али ви се непознајете.

Бранко. Е мој Светиславе, неће тај ни да ме погледа. (Шане му нешто на уво.)

Светислав. Ха ха ха ха! Дакле тако. Ту је чвор. То ли је Бранко тај Дај нож, да пресечем чвор. (Узме Бранка и оде Милану, који је убезекнутим погледом сад ово последње посматрао.) Овај господин (показује на Бранка) није нико други, него Шаца, брат госпођице Бојане.

Милан. Брат?!?!?! Шаца?!?!?

Светислав. Јест, а не као што си ти мислио —

Бранко. — љубазник.

✠. Бар сада, док избори не пређу, требало би да престану трвења између „Заставе“ и „Браника“. Јер од тих трвења нико се не загрева, — само мутњача постаје све дубља.

⊙. Кажу да је Стева Поповић Вацки већ сит — неизвесности, па жели да што пре ти дерни избори пређу.

⊖. И ми мислимо да ће ови избори бити дерни. Па ако је коме што и написмено обећано, може се лако подерати.

+. Сад смо се уверили да Паја Јеремић није Тисин човек, — он се највећма противи избору Сабовљевићеву. — А што се упиње за бар. Николића, то не чини ништа, — та г. барон је сисао са владе (у Босни).

≡. У Паризу изгорела комична опера и изгинуше толики људи. Сви сажаљевамо овај грозан догађај. И сам Бисмарк радо би сазидео у Паризу нову комичну оперу, — само да од куд не искрене каква озбиљна опера(ција).

Поп Панта говори

(сам у себи)

Да има Анђелић четири руке; све четири да метне остраг; па кад би ја све четири пољубио — ипак не би постао протом Новосадским. — — — Зато нећу ни компетирати.

Светислав Дакле и ти знаш?

Бранко. Та дознао сам од сеје; је ли Бојка? (Пољуби је)

Светислав (Милану.) Шта велиш, да си ти на његовом месту. (За себе) Аха, ха, ала му и тече чорба на уста.

Бојана. Милане!

Милан. Бојана!

Бојана. Опости! } (Загрле се и пољубе.)
Милан. Од срца! }

Бранко. Како је сад? А Милане?

Милан. О, сад тек видим, како сунце сија после буре.

Светислав. Још како сија, чисто ми је врућина. О баш врућина, а Бранко? Чисто би волео да се разхладим којом чашом пива. О ала је врућина!

Бранко. Еј домаћице! Чујеш ли ти шта ми велимо?

Бојана. (Тргне се из загрљаја.) Чујем чујем!

Бранко. Дед подај донети један бокал пива, али повелики.

Бојана (одушевљено.) Хоћу, жељо драго, ако хоћеш и вина. (Петрчи напоље.)

Сви. Живица Бојка!

Завеса пада.

Пешта и Цетиње.

Кад је оно један одличан Маџар био у Црној Гори, одвели су га у познату билијарду, где се, као у некој касини, састају господа Црногорска. Маџар је учинио приметбу, да је билијарда врло кратка. На то ће му један домишљан рећи: „Не можемо ми имати све као што је у Пешти, — а то баш и не желимо. На Цетињу има билијарда кратка — а у Пешти има милијарда дуга.

— јаде — јаде.

У „Нашем Добу“ излазише чланци под насловом „Политијаде“.

То је јамачно дало повода г. $\frac{1}{2}$ Lit-у да у „Бранику“ напише „Јашијаде.“

Оно прво је само писано.

Ово друго је и читано.

А треће је питано: Где су „Павловићи-јаде?“

На то треће, понајвеће, (зло) одговориће лист увек светао и чист, који се зове „Шајкашка свест.“

Јадиковање једног учитеља.

Ја сам се ове године оженио. Моја жена била је пре осам година мој ђак. Сећам се као данас, да никад није знала лекцију. И баш за то, што сам се тога сећао, избрао сам ја јесенас њу за сапутницу свога живота.

Али јест, Вићо! И ти си ми мајчин рачунџија. — Она иста Јула, што негда није знала лекције ни бекнути, та иста Јула не да ми сада чита лекције, него ми је већ дошло да, ма у Босну, побегнем. Стенографирао.

Красан живот.

Питали једнога подпанучара, како може опстати са својом женом.

Па ми врло добро живимо, и уживамо једно с другим. Одговори он.

— Но, волели би знати какво је то уживање.

— Па ја ћу вам казати. Моја жена, кад се разљути, (а то код ње често бива) онда обично вура на мене, што пре дохвати. Кад год се вури на мене последица мора бити или да ме „трефи“ или да ме не „трефи“. Ако ме „трефи“, онда се она радује, — ако ме не „трефи“ онда се опет, ја радујем. Па тако делећи радости једно с другим, ми красно век проводимо.

„Хопсала“

Јуче се разговарах у друштву пријатеља, о детињем добу, о добу школе, учења и мучења. — Сваки приповедаше по неку ситницу из оног блаженог доба. — Један рече, како му је тешко у главу ишла: „физика;“ други је имао увек кубуру са: „историјом,“ трећи са: „граматиком,“ и тако већ редом. — На послетку и ја ћу рећи, да сам

до душе у свима предметима, био доста добар ђак, али — „рачун“ . . . Рачун ми је тако тешко ишао у главу, да сам једва једвице докотурао се до — „тројке“! . . .

„Хопсала!!!“ — зачу се у један пут глас мога малог ђака, кога ми ни приметили нисмо, — „хопсала! Ја имам „двојку“ па ти опет није право, а ти си видиш имао „тројку“, па ти ја ништа нисам замерио!!!“ — рече, — и — остаде Богу фала жив и здрав!

Др. Назбулбуц.

Два Србина и комшија Шваба.

У селу Ст. Ш. живе мешовито Срби и Швабе. Швабина је кућа између две српске у среди.

Срби су дакле комшије Швабине. —

Оба Србина као гостољубиви људи, кад год су каква весела, као: свечари, славе црквене а и о великим празницима, увек су призивали комшију свога Швабу, или један или други на ручак. —

Шваба је редовно одлазио кад сам, кад са својом кредлом, а више пута довео је и више својих.

Често је шваба одлазио и незван, час код једног, час код другог.

Јео и пијо до миле воље. Частито се код своји комшија Срба, док се овима већ досадило није.

Лукави Шваба пак србе комшије своје, звао је само о кирбају. Частито је њих по швабском адету, са сатљиком вина и нешто мало колача.

Тако је то трајало неко време. Кад већ једном овај долазак швабин србима досади, договоре се њих двојица да се комшији Шваби освете. Но како и на који начин?

Први Србин предложи следећи начин: Ти ћеш швабу позвати као обично на ручак. Посадићемо швабу у среду, онда ће мо се нас двојица у пола ручка покавгати: тићеш рећи да је шваба твој — а ја ћу рећи да је мој ти ћеш бранити твога — а ја мога швабу, па ја ћу онда по твојме, а ти по моме шваби докле год га се својски не наламамо.

Тако се и збило. Позове други Србин комшију швабу на ручак. Шваба се лепо као и свагдар одазове. Радосно дође, намести се за ручком у среду, па одпочне својски на понуде њихове звизгати и пити.

Домаћин ће почети швабу нудити јелом и пићем. „Једи, пиј комшија мој, де да будемо весели“ На то ће други: Та мани се брате! што си салетијо комшију? Не престано га нудиш, та није он ваљда само твој него и мој комшија!

Први: није он твој, него мој!

Други: није твој, него је мој!

Први: кад је твој ево ти твојме шваби! Замане онако својски па ћуш по шваби.

Други: кад ћеш ти мога и ја ћу твога, па ћуш по шваби. Један ћуша с једне, а други са друге стране.

Ово је овако трајало неколико минута. Шваба је био мијо гост час једног, час другог, докле га се нису својски наћушали, онда га пусте а шваба у потпуном уверењу, да се због њега покавгаше, онако исћушан пође кући.

Преко пута на соваку седили су комшије, видећи Швабу упитају га: Шта је то с' тобом швабо?

Зашто тако рано са ручка?

Ај немој дираш, брат! Немој витиш никад таке топра људе и оћеш сдрафо понудиш човек — рече Шваба: „Тако и мене волеш — па оћеш јетан с' друге прокрвавиш.“

(Та манте, браћо! Непитајте ме. „Нисте никад видели тако добри и гостољубиви људи — рече Шваба: „мал се због мене непокрвише.“) Шваба, да се комшије Срби неби међусобно и даље због њега свађали, није више одлазио на ручкове — а Срби се овом својом досетком опростеше свога себичног комшије госта.

прибележио Л. К.

Шарени шљунци.

IV.

Кад је бата Стева довео младу незнам из којег села реко је млади скидајући је с кола: Jetzt müssen Alle krepieren.

V.

Поставио каплар регрута на кордун крај дунава, и рекао му: пази! и штогод најмање видиш вичи ме и јави ми. Шетао горе доле крај Дунава, наједанпут стане погледи уз Дунаво и стаде из свег грла викати: „Хеј каплар Машо фришко амо ево иде литија дунавом“ — Лађа је долазила.

VI.

Сека Сока удовица запевала је када јој умро мужевљев брат, држећи кифлу и земичку у руци: „Јао Мито, слатки деверу мој, ево теби кифла, а носи моме Стеви земичку, и поздрави га да сам ја још удовица.

Заистинско прибележио 5-но у Вршцу.

Маги: „Зар ти још нећеш устати Милане? Време је већ да у школу идеш!“

Милан: Хоћу, али сам од спавања још јако уморан.

Маги: „Не смеш бити тако неваљао Јово, јер Бога наш не воле неваљалу децу.“

Син: „А од куд зна Бога да сам ја неваљао?“

Маги: „Та он све види.“

Син: „Ти мислиш да он нема другог посла него да цео дан доле гледа.“

Отац: „Шта си данас у школи учио?“

Син: „Учио сам ону причу о Ноју како се опио па су га његова деца изсмејала.“

Отац: „Па би ли и ти мене тако изсмејао, кад бих се ја опио?“

Син: „То ја не могу.“

Отац: „А за што не можеш?“

Син: „За то, што ја увек већ спавам, кад ти из бирцуза кући дођеш.“

„Је ли мама да се од стида поцрвени?“

„Јест, дете моје.“

„Али реци ти мени, за што се увек уја Миланов нос стида?“

Трговац: „За кога ти купујеш цигаре?“

Бачић: „За себе.“

Трг.: „Та ти нећеш ваљда већ сада почети пушити?“

Бачић: „Нећу сад него после ручка.“

Син (кроз плач): „Молим те оче опрости ми! Данас нисам ишао у цркву него сам се коцкао и све сам крајцаре изгубио.“

Отац (моралише): Видиш сине мој! Драги Бог те је покарао, што ниси у цркву ишао, па си све своје новце погубио.“

Син: „Није ни онај други деран у цркву ишао, па је ипак све новце добио.“

Учитељ опазивши једног несташка и викне: „Шта сам ја сад казао?“ — Милан Србић! Наш вам Милан устане и најозбиљније одговори: „Милан Србић.“

Учитељ: „Од чега је твој капут начињен?“

Ђак: „Од сукна.“

Уч.: „Од чега је сукно начињено?“

Ђак: „Од вуне.“

Уч.: „Откуда нам вуна?“

Ђак: „Од овце.“

Уч.: „Откуда ти дакле тај капут?“

Ђак: „Молим господине, купио ми га је отац.“

прибележио Чика Ника.

ЛИСТОВИ, КОЈЕ УРЕДНИШТВО У ЗАМЕНУ ДОБИЈА.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА, лист за политику и књижевност. Излази на Цетињу једаред недељно на читавом табаку. Цена му је годишње 6 фор. Претплату ваљаслати поштанском упутницом на Петра Рамадановића у Котор. (Boche di Cattaro).

СРПСКИ ЛИСТ, излази у Задру једаред недељно на читавом табаку. Цена му је годишње 6 фор. Издавалац и одговорни уредник Саво Бјелановић.

„НЕВЕН“ ЧИКА-ЈОВИН ЛИСТ, уређује власник му Змај-Јован Јовановић, издање и штампа А. Пајевића, у Новоме Саду. Излази два пута месечно на читавом табаку. Цена је листу 4 фор. или 10 динара годишње. 2 ф. односно 5 динара полугодишње.

„ГЛАС ИСТИНЕ“ лист за духовне беседе, животнописе и старине, уређује С. Петровић, издање и штампа А. Пајевића у Н. Саду Излази два пута месечно на читавом табаку. Цена је листу 2 ф. или 5 динара годишње, 1 ф. или 2½ дин. полугодишње.

„ЈАВОР“, Лист за забаву, поуку и књижевност. Власник Змај-Јован Јовановић, уредник гр. Илија Огњановић. Издање књижаре Луке Јоцића. Излази у Новом Саду сваке недеље на читавом табаку. Цена је листу 5 ф. на читаву годину, 2 ф. 50 на пола године. За стране земље 6 фор. годишње.

ДРАШКОВ РАБОШ, лист за свакога. Излази у Спљету два пута месечно. Годншња цена 2 фор. Власник, издавалац и одговорни уредник Јово Метличић, коме и предплату ваља упућивати.

САДАШЊОСТ, недељни лист за просвету, привреду и забаву народну. Излази у Вел. Кикинди, куда и предплату ваља слати на име самог уредника г. Паје Петровића. Цена је листу 4 фор. на читаву годину.

БАЧВАНИН, лист за просвету, привреду, трговину и забаву. Излази у Сомбору сваке недеље на целом табаку Одговорни уредник К. Радуловић, издавалац штампарија Мужика и Партлића. Цена је листу: на годину 4 фор. на пола године 2 ф. односно 10 и 5 динара за Србију.

ГОЛУБ, лист за српску младеж. Излази у Сомбору месечно једанпут на читавом табаку. Уредник Јован Благојевић, издавалац књижара Миливоја Каракашевића. Цена је 1 фор. на целу годину, за Србију 2½ динара.

СТРАЖИЛОВО. Лист за забаву, поуку и књижевност. Власник и уредник Јован Грчић. Излази у Н. Саду сваког четвртка на читавом табаку. Цена му је 5 фор. на целу годину, 2 фор. 50 на пола године. За Србију и Црну Гору 14 динара или 6 фор. на годину.

СРВОБРАН, лист за политику, народну просвету и привреду. Излази у Загребу 3 пут недељно читавом табаку. Власник и одговорни уредник П. Јовановић. Цијена је листу 10 фор. годишње.

ЗАСТАВА. Излази у Н. Саду средом, петком и недељом на целом табаку, а уторником на пола табака Одговорни уредник Јаша Томић, издавалац српска штампарија дра Светозара Милетића, Цена је листу 14 фор. на читаву годину, односно 35 динара за Србију.

БРАНИК, лист за политику и т. д. излази уторником, четвртком и суботом на читавом табаку. Одговорни уредник Никола Јоксимовић, власник издавалац Миша Димитријевић. Цена 12. фор. на целу годину, односно 6. на пола и 3. фор. за четврт године. За Србију цена 30 динара.

„НАШЕ ДОБА“, лист за политику, просвету и привреду, излази у Н. Саду три пута недељно на два и по табака Издаје и уређује др. Стеван Павловић. Штампарија М. Димитријевића. Цена 10 фор. годишње.

ВИДЕЛО, орган српске напредне странке, излази у Београду сваки дан осим дана иза недеље и празника Одговорни уредник Лазар Комарчић. Издање и штампа Напредне странке. Стаје за Србију на годину 24 динара За све земље ван Србије на годину 40 фран.

САРАЈЕВСКИ ЛИСТ, излази у Сарајеву три пута у седмици. Званичан лист земаљске владе. Годншња цена 8 фор. Цео садржај штампа се на поредо латиницом и ћирилицом.

NAPREDAK, časopis za učitelje, uzgojitelje i sve prijatelje mladeži. Organ „Hrvatskoga pedagogijsko-književnoga sabora“. Izlazi u Zagrebu svakoga 1. 10 i 20 dana u mjesecu. Godišnja cijena 5 fl.

НАРОДНО ЗДРАВЉЕ, издаје санитарско одељење министарства унутрашњих послова, одговорни уредник Др. Владан Ђорђевић. Излази у Београду сваке седмице једанред на читавом табаку, а цена му је годишња 10 динара.

SLOVAN, излази у Љубљани сваке недеље на читавом табаку. Цена годишња 4 фор. Издавалац и власник Иван Хрибар, коме и предплату ваља упућивати.

VIENAC zabavi i pouci. Izlazi u Zagrebu svake nedjelje na dva arka. Donosi svaki broj dve lepe slike. Godišnja cijena 7 for. Izdaju i uređuju V. Klaić i M. Maravić.

ПРОСВЈЕТА, лист за јавне интересе, народну привреду и забаву. Издавалац и одговорни уредник Јован Видић. Излази у Сарајеву сваког четвртка. Годншња цена за наше крајеве 6 фор. за иностранство 7 фор.

Уредништво овога листа преселило се у нов стан. Молимо администрације оних листова, који нам се шаљу у замену, и свакога ко има што да нам пише, да одсада овако адресује:

Dr. Jov. Jovanović

Wien

Hernalser Gürtelstrasse, № 9.

РЕД ШЛОВИДАЊЕ.

Пошт. лађа
од 24. марта

1887. до
даље наредбе.

Из **НОВОГ САДА** у **СЛАНКАМЕН-ТИТЕЛ**: сваки дан у 5 и по сахати после подне.

Из **НОВОГ САДА** у **ПОГОНСКЕ ШТАЦИЈЕ**: изузимајући петак сваки дан у 5 и по сахата по подне.

Из **НОВОГ САДА** у **ЗЕМУН-БЕОГРАД**: сваки дан у 5 и по сахата по подне.

Из **НОВОГ САДА** у **ОРШАВУ-ГАЛАЦ**: средом, петком и недељом у 5 и по сахата по подне.

Из **НОВОГ САДА** у **ЦАРИГРАД** преко **РУШЧУКА-ВАРНЕ**: недељом у 5 и по сахата по подне.

Из **НОВОГ САДА** у **БУДИМЧЕШТУ** сваки дан у 10 и по сахата пре подне.

У **НОВОМ САДУ**, 23. марта 1887

ОДПРАВНИШТВО.

О Г Л А С И.

Бернхард Тихо у Брину

Krautmarkt N. 18.

9-20

(у сопственој кући) шиље са наплатом у пакоч:

1000 респлова од камгарна, 6 мет. 40 см., за потпуно мушко одело, за пране 3 ф.	1000 респлова бринске чоје, 3¼ мет. за потпуно мушко одело 4 ф. 50 п.
Десет мет кашмира од полуване, 100 см ш. у свима бојама за читаву хаљ. 5 ф.	Један ком. кућевног платна ¼, 29½ Веч. р. 4 ф. 50 п. ¼ " " " 5 ф. 50 п.
Десет м. индијевог фола, полак вуна, дупло широко, за читаву хаљину . . . 5 ф.	Један к. румбургер оксфорда 29½ Веч. р. најбоље кавоће . . . 4 ф. 50 п.
Десет м. броширане материје, особите кавоће, 60 см широко . . . 3 ф. 50 п.	Један ком. Шифона врло добре к. 30 Веч. р. 5 ф. 30 п. најбоље кавоће 6 ф. 50 п.
Десет мет „драјдрата“ врло трајно. . . 2 ф. 80 п. најбоље кавоће 4 ф. 50 п.	Један к. King-Webe, 30 В. р. поти. ¼, 6. нег пл 5 ф. 80 п. најб. кавоће ¼, 6 ф. 50 п.
Десет мет материје за хаљине или за недоруво (шпафрок), 60 см широко најновији десен 2 ф. 50 п.	Гарнитура од јуте, састоји се из 2 кривача и 1 за стол, са фрон. унаоколо 3 ф. 50 п.
Десет мет. вуненог рипса у свима бојама, 60 см широко за хаљину 3 ф. 80 п.	Гарнитура од рипса, 2 кривача за кревет и 1 за стол, са квасл. (ројт.) 4 ф. 50 п.
Десет мет вунене „Вејге“ дупло широко, за читаву хаљину 8 ф. 50 п.	Ресет од Ђилима за патос 10—12 м. дугачак, врло трајан, красан десен 3 ф. 50 п.

— Мустре и ценовници шаљу се бесплатно и франко. —